

HELMANTICA

REVISTA DE HUMANIDADES CLASICAS
PONTIFICIA UNIVERSIDAD ECLESIASTICA.-SALAMANCA

AÑO III

JULIO-SEPTIEMBRE DE 1952

NÚM. 11

CARMEN EUCHARISTICUM¹

*Sanctissimo Patri Pio Papae XII,
Filiaris dilectionis monumentum.*

Caput superne, Barcinon inclyta,
Stellis triumphans insere, praepotens
O fluctuum Regina, frenis
Laetitiae generosa parce!

5 Vere ut nitescit cincta coloribus
Aurora, claris undique gloriis
Fulges Latinum quas arenis
Nunc mare dat sonitu remotis.

10 Suffusa solis templa nitoribus
Ad astra surgunt, collaque marmore
Sculpti leones fulva temptant
Atque aquilae ciere usque pennas.

15 Te namque Iesus, Hostia saeculis,
Lustrat sacrata Pontificum manu,
Et licis gentes amoris
Ecce trahit tua teque honorans.

¹ Composición premiada en el Concurso Internacional de Poesía, celebrado el 31 de mayo de 1952 en Barcelona, con motivo del XXXV Congreso Eucarístico Internacional. Publicación autorizada por la Comisión Organizadora de dicho Certamen. (Nota de la R.).

- Puppis serenum per mare labier
 Sertis revinctas aspice laureis;
 Te nunc ovantem visit orbis
 20 Sidereo exsiliens amore.
- Te civitates dulcis Iberiae
 Honore claram tollere gestiunt,
 Hispanus aras fervor ardet
 Inde tuas cumulare acerris.
- 25 Immensa tandem compita floribus
 Nunc sparge, magnos candida navibus
 Reclude portus, fausta turbis
 Pande lares, aditusque pande.
- 30 Iam sterne Vitae fontibus unicae
 Te, Purpuratum suscipe Nuntium
 Papae triumphis, et benigno
 Conde sinu studiosa carmen:
- 35 «O Christe, virtus, altaque veraque
 Imago Patris, candide luminis
 Sator, Redemptor, Vita, fructus
 Virginei benedicte Cordis:
- 40 Qui nocte in illa pignora fervidus
 Dedisti amoris caelica, mi Deus!
 Te: mystico et quem saecula velo
 Cuncta vident latitantem in aris!
- Nos ecce mundi luere crimina,
 Quos usque pascit lege Vicarius
 Tuus, venimus, quique in unum
 Conserimur, tua membra, Corpus.

45 Flexis ad aram frontibus, unicum
Numen fatemur, cuius amoribus
Vindicta Patris iusta cessit,
Paciferum excipiens Cruorem.

50 Per Te decoris sidera cursibus
Firmantur, almīs germina ruribus
Per Te renidunt, verna per Te
Lilia forte bibunt nitorem.

55 Tu lux polorum, lux quoque mentium,
Iesu, perennis Tu cibus anxii
Cordis, deerrantis tenebris
Dux, Via, Meta hominis suprema!

60 Quicumque terris Corpore vescitur
Tuo, atque sacri pocula Sanguinis
Ducit medullis, nigra mortis
Effugiet vada sempiternae.

Serena, Iesu, lumina tristibus
Adverte, caelos dum pius adprecans
Chorus Sacerdotalis alma
Vota ferunt redolente thure.

65 O Sponse dulcis tot lacerae minis
Ecclesiae, nos concilia Patri
Benignus, humani labores
Nunc generis miseratus omnes.

70 Europa saevis oblita caedibus
Nuper, reponit tela minantia
Vix, orbis irrogare coepit
Matribus heu! lacrimanda bella.

Tu qui furentes aëris impetus
Verbo potenter subiicis, et manu
75 Duro reluctantes duello
Æquoreas moderaris iras:

Clamore terras eripe bellico;
Emissa nobis Tartareo specu
Cohors malorum diva tandem
80 Iussa tui patiaturo oris.

Columba pacis, dulce Vicarii
Insigne, terris emicet a! tuo
E Corde scisso, quo ruinae
Praecipitis reparentur orbis.

85 Pacemque nostram Te pia Virginum
Mater ministret multa gementibus!
Iuncti Sacramento per aevum
Pectore Te recolamus omne.

FR. ALFONSO ORTEGA, O. F. M.